

**Christophori || Helvici || In Academia Giessena Quondam
Do-||ctoris & Professoris, Theologi, Philo-||sophi, Historici,
Chronologi, Philologi || laudatissimi, Libri || Didacticci,||
Grammaticæ || ...**

**Helwig, Christoph
Giessae, 1619**

D. Christophori Helvici Grammatica Chaldaica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70031)

D. CHRISTOPHORI
HELVICI

GRAMMATICA CHALDAICA.

Ad vulgares terminos accommodata.

Pars I. in Elementario Hebræo exposita est.

Pars II. est de Vocabum Dignotione.

Cum Privilegio Cæsareo.

G I E S S Æ
Typis & Impensis Casparis Chemlini.

ANNO M. DC. XIX.

ORIGINATIO

est, ut in Hebræo.

Vox inseparabilis

Affixa.		Præfixa.
נִיּוֹתָן	{	וְ & autem
נִיּוֹתָן	{	כַּי sicut, juxta
בְּנֵי	{	לְ ad, in (Dativ.)
בְּנֵי	{	בְּ in
בְּנֵי	{	בְּ à è de
בְּנֵי	{	רַ qui, quæ. (Genitiv.)

Punctorum varietas a quæ in Chaldæa lingua occurrit, sed valde conformis Hebraicæ. Unde unius linguae cognitio etiam hac in parte magnopere alteram juvat.

NOMEN.

Accidentia Nominis sunt duo:

Genus & Status.

G E N U S, triplex	{	Masculinum
	{	Fœmininum
	{	Commune.

Cognoscitur Genus ex terminatione.

REGULA I.

Quæ in וְ & חֲ Servile terminantur, sunt Generis Fœminini.

[וְ Servile tripliciter terminatur	{	גָּוְلִית יְהִי
	{	צְלָתוֹת תְּהִי
	{	מְלֻכּוֹת תְּהִי

Et tripliciter etiam variatur in terminatione.	{	חָתָם וְהִי
	{	וְתְּהִי וְתְּהִי
	{	וְתְּהִי וְתְּהִי

¶ Fœminina etiam sunt Substantivata terminata in אָה, ut :

Regu-

Quæ aliter quam in נ & ת Servile terminantur, sunt Generis Masculini.

Excipe quædam terminata Fœminina in נ, ex Hebreæ terminazione נ, ut צְדָקָה, בִּרְכָּה (ex ברכה) Item è Masculinis derivata Fœminina, ut è טַפֵּשׁ stultus, אַטְפֵּשׁ stulta.

Adjectivorum Motio de

Genere in Genus.

Fœmininum è Masculino oritur dupliciter:

1. Per adjectiōnem Syllabæ נ --- טְבָא
2. Per adjectiōnem Syllabæ נָ, in terminazione ' ut -- רֹגוֹרִי יְהוּנָה

¶ Substantiva, quæ moventur sexus causâ, in Fœminino formam Emphaticam semper retinent, discriminis causâ, [quia aliâs à masculino emphatico non differunt, ut מלְכָא rex, מלְכָתָה regina.]

N o t a. Fœminina Adjectivorum non differunt à Statu Emphatico Masculinorum suorum. Quare sensu solo sunt discernenda.

S T A T U S,

Est triplex:

1. Absolutus, ut in Hebreo.
2. Constructus, [seu Regimen] ut in Hebreo.
3. Emphaticus, per adjectam in fine literam נ, (& in Fœmininis נָ) [Quæ Syllaba ferè idem præstat, quod Græcis articulus ὁ ή τό.]

¶ Status Regiminis mutat נ, & נ, Fœmininorū in נ, Plurale P. in נ, Plurale I. in נ.

¶ Status Emphaticus mutat נ, & נ, Fœmininorum in נָ:

Plurale P. in נָ

Plurale I. in נָ

DECLINATIO,

nihil aliud hic est, quam Flexio de Singulari in Pluralem.

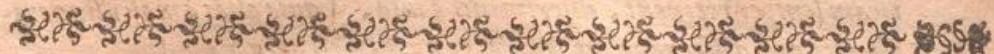
Vnde duæ sunt Declinationes:

I. Cujus Pluralis fit per adjectionem Syllabæ ו.

II. Cujus Pluralis fit per adjectionem Syllabæ י.

¶ Terminations Primæ { litera radicalis } Hic simpliciter adjicitur ו.
Decl. sunt 4. { litera ו } (ו ' ו ' ו)
litera ו, vel ו -- Hic in plurali fit ו ו
(ו ' ו ' ו)

¶ Terminations Secundæ { ו } mutatur in ו :
sunt 4. { ו } mutatur in ו :
ו ו ו ו :
ו ו ו ו :

ANOMALIA

1. Generis. 2. Declinationis.

Generis.

Quædam, quæ aliter, quam in ו ו servile terminantur, sunt Fœminina, suprà in exceptione non comprehensa, ut ארעא quæ ex usu petendasunt.

Communia sunt Numeralia, à viginti usque.

Declinationis.

1. Quædam in Singulari sunt Primæ Declinationis, & faciunt Pluralem in ו. שמהן אברון אצטלא אומל אריא שם אב אצטלאן אומלון ארין more Secunda, velut שגיא בלה.

2. Quædam vicissim in Singulari sunt Primæ, & faciunt Pluralem in ו. המורה Secunda, ut, חילא אמרה רוחא שנא קרייא שאם בלה

3. Quædam utroque modo in ו. ו ו. velut חיל קל (exercitus) טום נפשא אהנה ברכה כורסי את יום

¶ Rarissimus est Dualis numerus, terminatus in ו. ut in his, מזפין שני מאתון יון : רגליין קרניין מאתון יון :

PRO-

PRONOMEN.

Pronomina Separabilia sunt 12.	
Inseparabilia vide suprà.	
Masculina (& Communia)	Fæminina
1. אֵת ego.	
2. tu.	אַתָּה אַתְּ tu.
3. ipse.	אִבֶּן אִבְּנָה ipse.
4. iste.	רַבֵּךְ iste.
5. iste.	רַבְּךָ iste.
6. iste, ista.	רַבְּכָה ista.
7. illi, illa.	אֶלְךָ אֶלְכָה illi, illa.
8. hic, iste.	הַיְהָ hic, iste.
9. quis?	מַה quis?
10. quid?	מַה quid?
11. qui, que, relativum. (utriusque Numeri.)	
12. articulus. (Accusativum notans.)	

Reciproca Chaldæi itidem non habent, sed ut Hebræi per Demonstrativum Pronomen exprimunt.

VERBUM.

- Accidentia sunt tria,
Genus Modus Tempus.
Hæc se habent, velut in lingua Hebraea.
CONJUGATIO.
Conjugationes sunt tres.
I. Significationis Simplicis.
Cujus Forma Activa Peal.
Passiva Ith Peal.
II. Significationis Translate.
Cujus Forma Activa Aphel.
III. Significationis Intensæ.
Cujus Forma Activa Paël.
Passiva Ith Paël.

Per has simul flecti quælibet Verba possunt, planè ut in lingua Hebraica.

DIFFERENTIA CONJUGATIONUM
in lingua Chaldaea, habet se sicut in Hebreæ.

ANOMALIA,

Est triplex: Defectivum, Redundantium, Variantium.

1. DEFECTIVA.

Prima ---- deficit aut manet promiscue in Futuro, Imp. Infinit. prima Conjug.

mutatur in i in Passivo, & II. Conjung. tota.

Prima i ---- deficit ut in Hebreo & quidem semper.

Secunda i vel i ---- deficit ut in Hebreo & quidem semper.

In III. mutatur vel in i, vel deficit per geminatione ceterarū.

Tertia n vel n vel i ---- deficit ut n apud Hebr.

Secunda geminata -- alterutra deficit frequenter, ut in Hebr.

2. REDUNDANTIA,
qua habent expressas quatuor literas
radicales, ut תְּרֵגָם &c.

Conjugantur tantum in 3. Conj.

3. VARIANTIA,

vel punctorum mutatione, (que pertinent ad Residuum.)

*vel transpositione litera n in Passiva
Forma si prima radicalis est שׁ :*

ut אַוְרָטָן אַסְתָּבָר אַשְׁתָּמָר :

PARTICIPIVM.

Planè se habet, ut in lingua Hebreæ.

Præterea, Non tantum Prima Conjugatio h̄i habet duo Participia in Activa Forma, sed & Secunda & Tertia. Quorum prius actiū, posterius passiū significat.

[Quanquam in Punctione parūm differant.]

ADVERBIVM.

Inseparabilia duo, præfixum ו, ו interrogativ.

Separabilia complura.

1. LOCI. אֵזֶנְהַי ubi? הִכְאָה אֵיכָא אֵזֶן סְלָעֵל בְּרָא foris, חַפְּצָה ibi, מְלֻעָּה supra, לְעֵיל infra.

2. TEMPORIS, quando? אֵימְתִּי כְּעֵד quod? בְּרוּךְ nunc, עַד אָז בְּרוּךְ tunc, בְּרוּךְ אֲדִין cum. עַד־לֹא donec, antequam.

3. INTENDENDI, Remittendi, intendi, Remittendi, כְּלָמָד, לְחַרְאָה valde, proptermodum.

4. QUALITATIS, Similitudinis, Qualitas, Similitudinis, כְּמָה כְּמָה כְּדִין frustra, לְמָה הַכָּא הַכָּא יְכִירָה כְּדִין כְּגַן כְּדִין כְּרָנָה sicut.

5. DUBITANDI, דְּלָמָא ne forte.

6. INTERROGANDI, אֵזֶן אֵזֶן num?

7. AFFIRMANDI, בְּרָם ita, profecto, utique.

8. NEGANT-

Chaldaica.

8. Negandi, לא non, לית non est.
9. Prohibendi, אל ne.
10. Excludendi, לחוד seorsum, tantum, praterquam, בר מז ברכם duntaxat.
11. Comitandi, לחרא simul, una.
12. Demonstrandti, הִא ecce.

PRÆPOSITIO.

מכל ב	בְּ	Inseparabiles sunt Præfixæ.
Separabiles.		
לחת ad	אֶל	
בל כל coram, è regione	לְקָבֵל	
ברם ante	לִפְנֵי	
בין inter	בּוּנִי	
על super, contra	עַל	
בר extra	חַוֵּן	
סחורי circa	סְבִיב	
בתוך post	אַחֲר	
בבין		
בריל		
בגלו		
מטול		
אטטול		
חלף vice, pro	חַלְפָה	
secundum dum, juxta.	כְּפִי, לְפִי	
עם cum	כְּפִים, לְפִום	
תחות infra, sub.	תְּחֹות	
בלא sine.	בְּלֹא	
מן à, de, ex.	מִן	

CONJUNCTIO.

1. Inseparabiles, Præfixæ
2. Separabiles.
3. Copulativæ, אָפָּה
4. Disjunctivæ, או
5. Conditionales, אל אם אין אז nisi
6. Adversativæ, אֵילְחָנוּ אֶלְאָה sed, בְּרִים verūm.
7. Causales, אָרוּם אָרֵי quia, בְּרִיל quandoquidem, בְּלִקְבָּל eò quòd.
8. Conclusivæ, בְּנֵן על־בְּנֵן להז בְּנֵי קְבוּצָה quamobrem, propterea.
9. Exceptivæ, בר מז praterquam.
10. Continuativæ, קְרַפְתָּה primò, חִנְנָה secundo, תְּלִיחָה tertio &c.
11. Completivæ, רִי פִּים מָא :

INTERJECTIO.

1. אָוי Dolendi, Exclamandi,
- אלְיִי Blandiendi, בְּבָעֵי obsecrò, sodes.
- הַבְּיִ Hortandi, agite
- וְתִּלְיִ Optandi, הַלְיִ utinam!

PARS

P A R S III. DE CONSTRUCTIONE.

Constructio Principalis in Communi.

Chaldæi (sicut Hebræi) varietatem casuum, quæ est in alijs Linguis, compensant tūm Regimine, tūm mediantibus particulis.

Genitivum cum Nomine, exprimunt per Regimen: Vel per præfixum 'נ' aut pronomen 'נ' :

Dativum per 'נ' præfixum (ut in Hebræo.)

Accusativum cum Verbo, per 'נ' (quod tamen sæpè omittitur, & Accusativus è sensu colligitur.)

Ablativum Modi, Instrumenti, Partis, Materiæ, Precii, per 'נ' præfixum, (sicut & in Hebræo.)

Ablativum comparandiper 'נ' (sicut in Hebræo.)

SPECIALIS DISCREPANTIA à LATINA LINGVA

convenit cum Hebræa, Excepta discrepantia Numeri, quæ in lingua Chaldæa regulariter se habet, prout in linguis cæteris.

Constructio Specialis Verborum prorsus cum lingua Hebræa convenit.

PARS